

Iz nesrečne Španije:

Ljuta bitka za Guadalupe

(Poročilo s Hendayea.)

Francoski obmejni kraj Hendaye je jako ži vahnno kopališče, da si se ne more meriti s San Sebastianom. A ker je kopališče Hendaye s številnimi hoteli na polotoku, je od tod izvrsten razgled na bojno pozorišče na oni strani obrežja. Človeku se celo dozdeva, da je mnogo ljudi prišlo v to letovišče vprav zato, da bi opazovali strahovito špansko bojno pozorišče.

Kar čudovita je podoba, če na obrežju vse živahnno vrvi in se raduje in brezskrbno sedeva na raznih balkonih in terasah, a zaeno sliši človek

grmenje topov, vidi stebre dima, plamene granat s trdnjave Guadalupe.

Predvsem pa se človek zaveda, da je na onem bregu na stotine ujetnikov v smrtni grozi. Med njimi so tudi ženske in otroci, ki kot talci varujejo trdnjavo, da je ne razstrelijo. Vemo namreč, da je v trdnjavi zaloga razstrelivnih snovi in bi bilo pravcato besnenje pekla, če bi se užgale. Casih se udeležijo boja tudi barka s topovi, ki je last rdečih.

Strelji pokajo, kakor da bi izhajali iz Hendeya in šipe šklepeteje. Kot odgovor na obstreljevanje, postrelijo ujetnike.

Ker je tudi to poletje mnogo deževja, se letala tod le težko spreletavajo. Casih pa se pripeti, da kdaj pomotoma pade kaka bomba na francoske obmejne kraje. Zato so francoski letalci budno na straži.

Ker je vedno večja nevarnost, da bi ne začele razsajati kužne bolezni, so na francoski meji že ukrenili vse potrebno. Na koncu obrežnega hendayeskega sprehajališča, ki je do španske Fuenterrabije le še kilometer daleč, je zmeraj dosti ljudi z daljnogledi. Nekateri so se že okostili z ljudsko radovednostjo in izposojajo daljnogleda pa 2 in 3 franke. — Prav tako se zbirajo ljudje na tako zva-

nem mednarodnem mostu, ki spaja Hendaye z Irunom. Francoska in španska zatvornica na meji sta zaprti. Na obeh koncih meja so večkrat zbrani begunci. Nekateri, ki imajo še kaj denarja, se pripeljejo s čolni čez Bidasoa in časih imajo tudi še kaj prtiljage s seboj. Vendar so ti begunci vedno le inozemci, zakaj imovitejših Špancev itak ne pustijo več oditi.

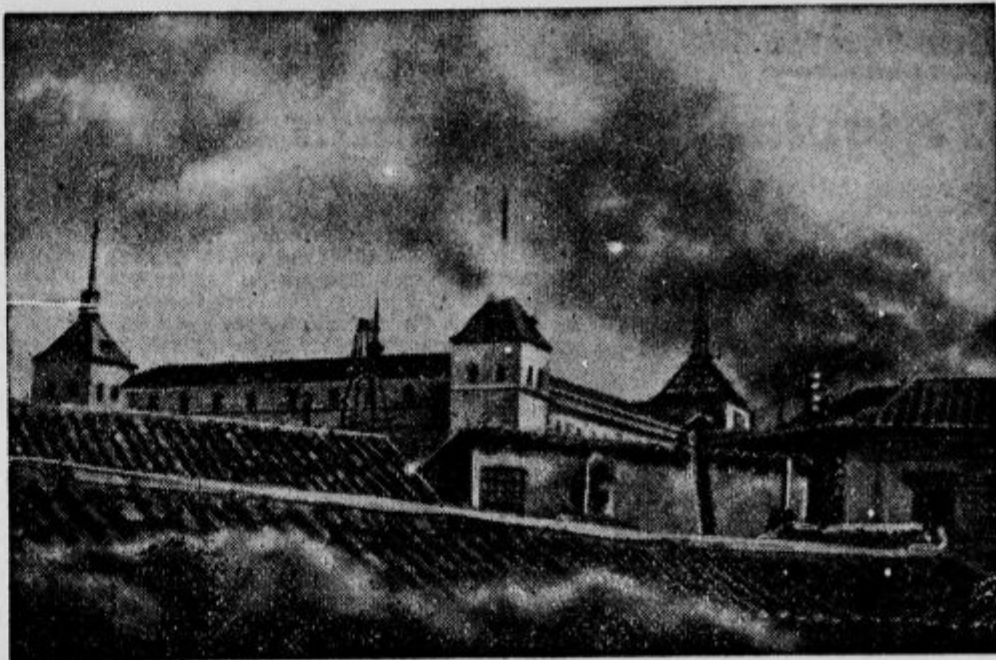
Na mostu se nabere po več žensk, otrok in starcev, ki imajo svojo revno prtljago s seboj in jih obmejna straža izpušča dalje.

Casih je treba po 500 beguncev spraviti pod streho in jih prehraniti.

Strašni so prizori, ki jih tu človek vidi: na ves glas vekajoči otroci, ki se držijo krila itečih žensk; kaka stara žena kar z ganljivo skrbnostjo nese kletko s kanarčkom s seboj, druga, ima v košari mačko.

Naravnost grozotna pa je podoba ponoči. Medtem ko se hendajske luči mirno zrcalijo v Bidasoju in se bolj proti severu, v Biarritzu vse kar lesketa, pa je špansko obrežje zavito v črno temo. Mogoče ondi ni več elektrike, mogoče pa so luči prepevedane radi letalskih napadov? — A zdaj pa zdaj vzplamti kaka luč in spet naglo ugasne. Nekje tam sredi temine zarjove topovski strel, nekje spet se zabliska in nato zarohni granata. Spet in spet švigne na bregu odsev kake avtomobilske luči, ki naglo brzi dalje. Lahko si mislimo, kako marsikdo na oni strani, ki čakajo v neprodni temi, kaj se bo zgodilo z njimi, koprneče strmi v svetlobo na francoski strani, ki jo tako dobro poznajo in kjer so vsako leto ob tem času doživljali lepe in vesele dni.

Doslej se je na koncu rtiča Higuerja zdaj pa zdaj zasvetila žarka luč s svetilniki in se raztezala po morju kot edina plamenica človečnosti. A zdaj je tudi ta ugasnila.

Goreči Alcazar v Toledo. Pogled na Toledo z gorečim Alcazarjem, kjer se že več tednov bojujejo bele čete zoper rdeče. Z letali sporočajo posadki, da se bliža rešitev.

V boju z ledeniki in ognjeniki

Islandija pomeni: ledena dežela. Ko je neki Norvežan leta 860 prvokrat zagledal te orjaške sklade ledenikov, je imenoval to deželo s tem imenom. Čudovito na Islandiji je to, da se shajajo tu pekoči in goreči ognjeniki in pa ledeni orjaki.

Ni kar tako preprosto in brez nevarnosti obiskati to mrko, čudežno deželo, in če bi ne bilo ondi kmetov, ki so trdi, zvesti, žilavi in zaeno dobrohotni in njih še bolj žilavih konjičev, pa sploh ne bi bilo mogoče polovati po tej nedostopni, hudi deželi. Zdaj morajo ti hrabri konjiči plezati čez strjene tokove lave, zdaj morajo potrpežljivo, leže počakati, da neha divjati peščeni orkan, zdaj spet, kar je najhujše, morajo prenesti jezdeca čez divje reke, kjer preži pri vsaki stopinji smrt na človeka in žival.

Na jugovzhodu je orjaški ledeniški oklep Vatna-Jökull, ki sliči divjemu nestvoru. Saj so ljudje vedeli, da skriva pod svojim ledenim plaščem zgoče plasti. A ko se je leta 1934 z gromom in švigajočimi strelami začel gibati, ko se je dvignil iz njega mogočen ognjeni steber, ki so ga videli 100 km daleč, ko so bruhal iz njega rumeni in črni oblaki, tedaj se je vsa Islandija zgrozila. Spominjali so se poročil iz nesrečnega leta 1783, ko je vprav ta ognjenik-ledenik uničil več ko polovico vsega življenja v Islandiji.

»Mrtva pokrajina«

Vrsta drznih in znatizeljnih mož se je pripravilo, da se v nevarnosti za lasno življenje, postavijo po robu temu bruhačemu nestvoru in ga proučijo. Prva sta se javila islandski kipar Einarsson in geolog Askellson. Po težavnih stezah sta se bližala še bruhačemu orjaku, a sta se morala radi vročega pepelnatega dežja in jedkih plinov kar

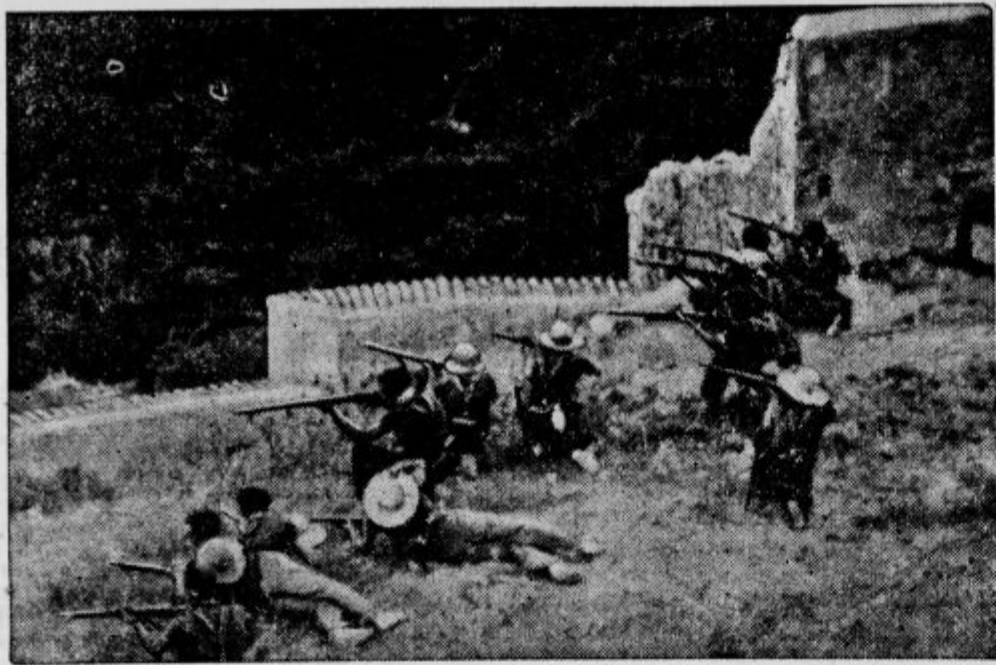
naglo vrniti. Kmalu se je pojavila dobro opremljena danska ekspedicija Nielsenova, ki ji je Askellson kazal pot in ki je dospela do pravega žrela Grimsvötna. Po neizmernih težkočah se je posrečilo tej ekspediciji, da se je srečno vrnila, dasi so vsi mislili, da ni nihče več živ.

Zatem so naskočili orjaka Nemci. Eden izmed njih, Schmid, je poročal s te poti: Sami prepadi so vse naokoli, globoke, 6 do 8 m široke reže, gosti, do 8 m visoki kupi pepela vrh ledu, vse pomešano z snegom. Ondi se dviga krvavordeča luna. Ni glasu, sama tišina: mrtva pokrajina! In vendar vse kar živi v menjajočih se barvah. V sivkasti modrini plavajo neskončne ploskve in hribi se dvigajo v neznanskih oblikah nad večno ravnino. Avgusta 1934 je bilo mogočno žrelo veliko 24 kvadratnih kilometrov in z roba si mogel videti žrelo, ki se je še zmeraj kadilo in ki je vanj navpično padala 200 m visoka, strma ledena stena.

V žrelo!

Dne 31. maja 1935 sta Schmid in dr. Leutelt splezala v globino tega žrela. Schmid pravi: »Le 50 m pred nama in prav za toliko pod nama je žrelo polno vroče vode. Nepopisana mešanica grušča, pepela in ledenih razvalin leži naokrog. Vihrajoči stebri dima se dvigajo proti previsom ledenih sten. Ledene lavine grmijo po 200 do 250 m visokih skalnatih stenah nizdol. Nikoli ni moči pozabiti čudovitega občutka: veselja, da sem dospel, kamor se nihče in zaeno veličastja spričo mogočnega borenja ognja z ledom.«

Po teh divjih pokrajinih vendarle živijo žilavi Islandi. V hudih bojih s hudourniki si utirajo pota za kruhom. Boriti se morajo s trojnimi mogočniki: z ledeniki, ognjeniki in divjimi vodami.

Bitka v gorovju. Slika je s Siere d'Espadane, kjer so hudi boji med belimi in rdečimi četami.

Ko bije ura ...

Odkar je Nürnbergčan Peter Henlein, ki je bil od leta 1509 ključavničar, tedanje velike in težke priprave za mero časa tako zmanjšal, da bi jih bilo moči obesiti, — smo tako vajeni teh časovnih mer, da si skoraj ne moremo misliti, kako je bilo nekoč brez njih. Kdor je imel nekoč tako uro, nürnbergsko jajce, je moral biti precej petičen človek. Ljudje so jih cenili ko kako čudo, misleč, da so v njih same skrivnostne in čudežne naprave. A kmalu so prišle v modo te nove ure in avgsburški zgodovinar Pavel Setten je leta 1558 poročal, da je imela gospoda majhne, okrogle ure. V Shakespearejevi igri »Kaj hočete«, pravi Malvolio, da je jako zanimivo in zabavno, če kdo v družbi navija svojo uro. O cesarju Karlu V. poročajo, da je imel uhan, v katerega je bila vdolana urica na bitje in je imel tudi majhne urice v prstanih. Sploh so tedaj izdelovali tjeznansko majhne urice in sicer ne le okrogle, ovalne, osmerokotne oblike in take v obliki zvezde, marveč tudi takšne, ki so bile ko knjiga ali ko oreh, ali kakor lilija, križ ali mrtvaška glava.

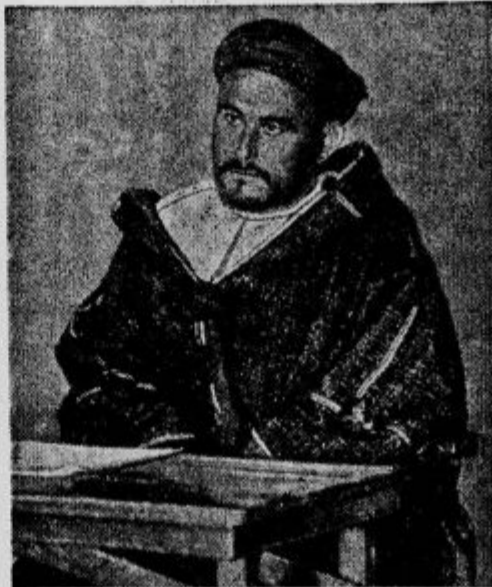
Velike ure za v sobe so bile v srednjem veku prave mojstrovine, ki so jih občudovali daleč po svetu. Pred nekaj leti so oteli pozabiti neko dragoceno uro, ki jo je bil najbrž Filip Dobri Burgundski podaril neki knežji družini. Ta ura ima dva po pol metra visoka gotska stolpa iz pozlačenega bronca in je slična kapelici. Vsa je zgrajena natančno po predpisih gotskega stavbarstva. Plošča za številkje je na modri podlagi iz emailiranega srebra in je prav v sredi med stolpičema. Če ura bije, se začne gibati možicej na majhnem stolpiču v sredi strehe. Vse kolese je popolnoma ohranjeno. V obeh zunanjih stolpih sta vretenca na navijanje

in v srednjem stebriču, ki je z njim ura okrašena, vodi dolg valj v tabernakelj, ki se v njem spet giblje možicek, kadar ura bije. Ta ura je brzkone ena izmed prvih hišnih ur, ki tvori prehod od ur na cerkvenih stolpih do majhnih žepnih in stenskih ur.

Dolžnosti velekapitala

Oba največja finančna koncerna na Japonskem, Mitsui in Mitsubishi, sta sklenila, da dasta na razpolago sredstva za pridobivanje petroleja iz premoga s hidrogeniziranjem (s posebnim načinom vode). Na ta način so milijonarji Mitsui pripomogli barvni industriji v Nemčiji pridobivanje olja, vendar se ta način gospodarsko še ne izplača, ker je takšno olje dražje ko pristno. Oba vodilna japonska koncerna pa hočeta ta način pridobivanja uvesti na debelo, čeprav za zdaj še ne bo nobenega dobička, saj ima Japonska malo vrelcev in mora večinoma ves petrolej uvažati. Oba koncerna čutita, da je njih dolžnost, da dasta svoja sredstva na razpolago in pomagata, da Japonska ne bo odvisna od inozemstva.

Na Japonskem so začeli v poslednjih letih precej napadati kapitalizem. Vprav zato naj se pa izkaže, da velekapital ni tako sebičen, kakor mislijo ljudje in da pomaga državi brez vsakršnega dobička zase. Da bi se mnenje o velekapitalu omililo, so milijonarji Mitsui pred nekaj leti dali denarja za ustnovo, ki naj pridobiva radij za zdravstvene namene, ki naj podpira znanstvena raziskavanja, pospešuje ovčerejo in drugo. Prav zato bo velekapital Mitsui tudi pri ustanovitvi neke banke, ki bo manjšim obrtnikom posojala denar na majhne obresti. Za to banko bodo dali Mitsui polovico kapitala.

Abd-el-Krim, znani voditelj Rifkabilov v Maroku, ki je živel doslej v pregnanstvu na otoku Reunion, sev. Madaskarja, je baje pobegnil.

SLOVENEČ

pred 60 leti:

V soboto 26. avgusta 1876.

Politični pregled.

Ministrski svet je bil te dni na Dunaju. Pravijo, da se je zopet obravnavala pogodba med Cislom in Translo. Pa zadnje besede, zlasti gledé zadev bankinih, ne bodo imeli ministri, ampak vse drugi možje.

Na španskem glede javne varnosti ni bolje kakor na Italijanskem. Nedavno so tolovaji napadli in oropali pošto med Guelvo in Sevilo; sploh tam ni varno z denarjem polovati. Pa nevarno je tudi bankine bilete in menjice pošiljati po pošti, ker se celó med poštnimi uradniki nahajajo tatovi. Dan za dnevom se zgubi kako rekomandirano pismo in menjice, ki so bile v njem, se s ponarejenimi podpismi tako hitro zamenjajo, da policija dozda še ni mogla zaslediti krivičnikov.

Domače novice.

— Spomin stoletnice rajnega škofa Ravnikarja se bo na Vačah obhajal 20. septembra s slovesno sv. mašo, k kateri so vlnudno povabljeni duhovniki dekanije Moravske in tudi iz drugih bližnjih in daljnjih krajev vsi, ki se slovesnosti hočejo vdeležiti.

— Čveterorazredna šola v Črnomlju je 23. t. m. sklenila šolsko leto in razposlala letno poročilo, iz katerega posnamemo, da je šola imela z g. katehetom 5 učiteljev in 1 učiteljico. V vseh štirih razredih je bilo 472 učencev, (270 dečkov in 200 deklic). Po narodnosti so vsi Slovenci

razun 8 Hrvatov, 4 Nemcev in 1 Ogra. Po veri so vsi katoličani, razun 1 protestant.

— V Središču so zboleli ljudje in živina. Otroci imajo gine, da vsak dan po 2 otroka umrjeta. Živina pa je nalezla kužno bolezen na gobcu in parkljih.

Z južnega tečaja

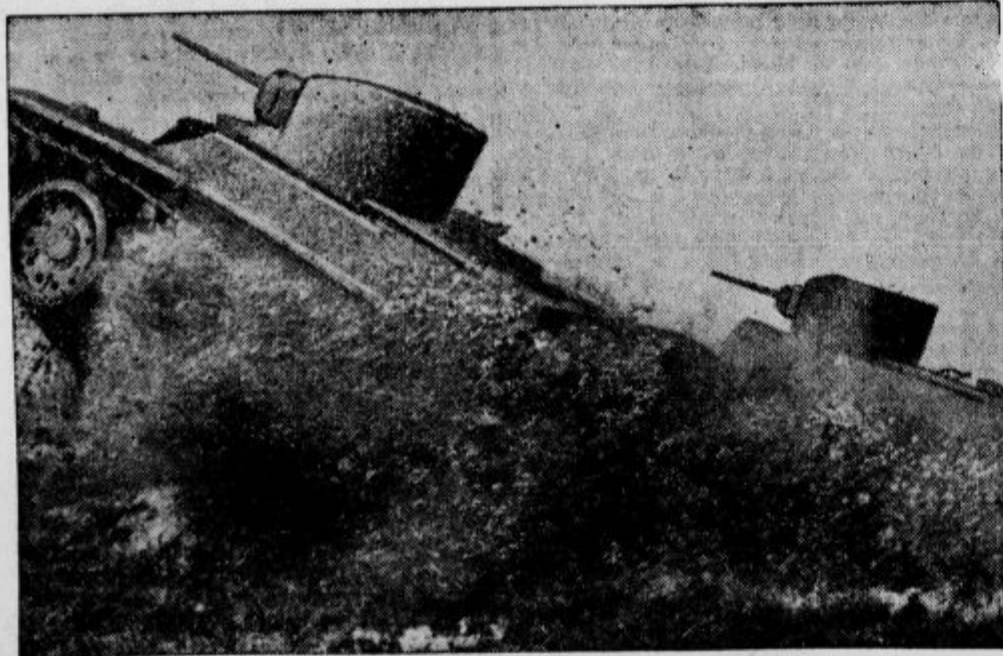
Admiral Byrd je v letih 1933—35 na svoji ekspediciji na južni tečaj dosegel zlasti velike znanstvene uspehe v seizmičnem in magnetičnem merjenju vse pokrajine krog južnega tečaja. Vsega moštva te ekspedicije je bilo 115 članov, ki so imeli razne poklice, znanstvene in praktične. Mimo moštva je bilo še pri ekspediciji 153 psov za vprago sani in krava, ki je dajala sveže mleko članom ekspedicije, da jih ni napadla bolezen skorbut. Ekspedicija je imela še dve ladji, 4 letala, 6 vlačilcev, 15 peči, 7000 m neprodirnega blaga, 1000 stotov preмога, 100.000 vijakov, 3000 knjig, 5 pisalnih strojev itd. Živil pa: 15.000 kg sladkorja, 30.000 kg moke, 1000 kg tobaka, 6 zabojev gumija za žvečenje, 40.000 kg pasjih pogačv itd.

Če hočete vedeti

Nedavno je iz Buenos Airesa odplul parnik »Kristus Kralj«, ki je plavajoča cerkev. Narejena je zato, da morejo biti pri službi božji ljudje v Patagoniji in južni Argentini. Ondotni bivalci nimajo nobenih cerkva. Tako bo ta ladja vsako nedeljo obiskala vse te kraje. »Cerkveno ladjoc je posvetil nadkof iz Buenos Airesa.

Bacili davice ostanejo po sedem mesecev živi, preden poginejo.

Nekatere stonoge izločajo precej kafe iz kože. Zvezde, ki jih vidimo, oddajajo zemlji dvestomilijontinko tiste toplote, ki jo daje sveča na en meter dolžine.

Rdeča mobilizacija zoper Evropo. Slika kaže vaje Rdeče armade s tanki. Mimo tankov za ravnino in vodo, ima ruska armadatudi tanke ki skačejo.

»Pa nisem vedel, da ste lovec«
»Saj tudi jaz nisem. Toda avto imam!«

Uspešen preobrat V PRANJU FINIH TKANIN

Potem, ko je po vsem svetu dosegel odlične uspehe, je dospel tudi k nam pod imenom

epohalno sredstvo, ker je brez luga in mila.

Trpežnost tkanin je mnogo večja! Pranje je udobno, hitro in poceni! Da tudi v najtrši studečnici obilno peno!

Samo enkrat preiskusite in uporabljati boste nato je **TEXIL** čudovito pralno sredstvo! Dobite ga v vsaki drogeriji, parfumeriji, trgovini z mešanim blagom, trgovini z barvami in trgovini z nogavicami.

Originalni zavoj Din 2-30

Glavna prodaja za Jugoslavijo: Hinko Mayer i drug, Zagreb.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računata enokoloniska, 3 mm visoka pečetna vrstica po Din 2-50. Za pisemne odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Trgovska pomočnica
mešane stroke, 18 let stara, išče službo v mestu ali na deželi. — Najrajši z vso oskrbo. — Ponudbe upravi »Slovenca« pod št. 12397. (a)

Službodobe

Trgovskega potnika
provizijskega, išče dobro uvedena specerijska veletrgovina za Štajersko s sedežem v Mariboru ali Celju. Reflektira se le na mlajšo, agilno moč, ki računa s stalnostjo. Pisemne ponudbe upravi »Slovenca« pod »Stalnost« št. 12481. (b)

Natakarico

sprejme restavracija pri »Levu«. (b)

Vrtnarja

za zelenjadni vrt in za vodstvo vseh panog poljedelstva in živinoreje — sprejme bolnišnica Koprivnica. Delati mora tudi sam. Popolna oskrba v hiši. Je lahko oženjen. Če je žena pripravljena sprejeti enako namestitev. Natančneje pisemno pri upravi bolnišnice. b

Širite »Slovenca«!

Alja Rahmanova:

41

Tovarna novega človeka

Roman.

V Tamarinih očeh se je zasvetilo nekaj kot ogenj. Profesorju Orlovu se je zdelo za trenutek, da mora neizrečno trpeti; da se hoče razvneti, samo da bi pozabila. In razlagal si je to tako, da se mora nadčloveško truditi, da bi se ubranila ljubezni, ki ji je vzklikal zanj. Ali hipoma se ji je izpremenil izraz obličja in začela je kramljati, ne da bi bila količkaj zmedena:

»Ko sem živela še doma kot umetnica po želji svojega očeta, sem bila do lepote precej ravnodušna; imela sem jo za nekaj samo po sebi umevnega, brezpogojno potrebnega. Potem pa je prišel čas, ko mi je postala kar zopna. Fedja je stopil v moje življenje s svojimi razcefranimi hlačami in začela sem se predajati svetu notranje lepote. Toda ta notranja lepota sveta, v katerem je živel Fedja, je bila tako tesno zvezana z umazanostjo in nerednostjo, z ubožtvom in skrbmi, da tudi v tem nisem vzdržala. Mnogo let sem tekala okoli s klobučevinastimi čevlji, z naglavno ruto in s palčniki; ali zdaj hočem biti zopet lepa. Ves dan se ukvarjam s seboj, da bi postala še lepša. V svojem kotu za špansko steno telovadim po ritmu kladiva, ki zabija žebelje v sovjetske čevlje, in posnemam gibe, ki sem jih nekoč videla v nekem baletu. Ne morete si predstavljati, kakšna opojnost me obide, če opazim, da se ljudje na cesti ustavljajo in gledajo za menoj, ker jih moja lepota omami! Postava mi postaja vitkejša, moji gibi ljubkejši; po več ur sedim pred ogledalom, da proučujem svoje značilnosti, da podam svojim očem pravi izraz, da najdem pričesko, ki

mi najbolj pristoji. Vsi hočejo zdaj utelesiti tip ženske, ki je premagala življenje in nič ne zaostaja za moškimi; jaz pa sem našla drugega: tip tihe, krotke žene, ki išče svojo vrednost v sebi sami...

Našla sem zopet moč, ki sem jo davno izgubila. Veselim se, da imam lepe, vitke noge in tanke, vedno čiste in nežne roke. Fedja mi je dejal, da kot ženska ne napravim nanj niti najmanjšega vtisa, da je sploh sramota, čutiti se žensko — zdaj pa se naravnost opajam nad tem, da vem, kakšno moč imam nad moškimi. Toliko let sem živela kot v samostanu, ubila sem svojo lepoto — zdaj sem odkrila nov svet: srečo, biti lepa in zaželjena!... Mislila sem, da sem se pozabila smejati. Zdaj pa se večkrat smejem predse in se veselim popolnoma brez vzroka. Poglejte vendar samo, kako čudovito lepa je reka, kako lepe je sonce! V mojo kletno luknjo ne prodre niti en žarek; toda sama zavest, da je sonce, ta zavest že skoro zadošča, da sem srečna.

Izraz Tamarinih oči in glas njenega prenapetega govorenja sta profesorja zopet neprijetno zadela. Silno se je bal zanjo; bilo mu je, kot bi plaval nad njeno glavo velik ptič z ogromnimi črnimi peruti, medtem ko se je smejala in kramljala o lepoti...

»Razumite, začejam verovati, da je treba samo volje, pa gledamo pravilno v življenje in skoro moramo postati srečni! Rada pohajam zvečer sama po ulicah, gledam v okna z zagnjenimi zavesami in sanjam o ljudeh, ki uganjajo svoje reči, poslušam napev, ki zveni tam za zaprtimi okni — rada hodim čisto sama v kino in živim tam s kakim pravilničnim junakom nezaslišano sanjarsko življenje...

Moja duša je, kot bi se bila potopila v svetel ogenj. Moje življenje se mi zdi kot čudovita harmonija lepote. Godba kot iz drugih svetov mi prinaša čarobne zvoke...

Prodamo

Za šolarje

vseh vrst obleke, pumparce, perilo itd. v največji izbiri dobite poceni pri Preskerju, Sv. Petra cesta 14. (1)

La češpljeva marmelada
zaboj 16 kg neto 110 Din, zaboj 35 kg neto 220 Din, sod 50 kg neto 375 Din - razpošilja franco voznina G. Drechsler, Tuzla. (1)

Nogavice, rokavice

in pletenine Vam nudi v veliki izbiri najugodnejše in najcenejše tvrdka Kari Prelog, Ljubljana, Zidovska ulica in Stari trg. (1)

Za šolo

torbice, aktovke, nahrbtnike, peresnice, vse v veliki izbiri, priporoča Krasov Ivan, Maribor, Aleksandrova cesta 13.

Šivalni stroj

pogrezljiv - s okroglim čolnicom - kateri siva naprej in nazaj, in tudi šitka, poceni naprodati. - Nova trgovina, Tyrševa cesta 36. (1)

Rabljene elektro-motorje

na istomerni tok, in rabljene bakrene žice, kupujem. Hitre ponudbe na upravo Slovenca pod št. »Gleichstrom« 12471.

Denar

Posojila

na vložne knjižice daje Slovenska banka, Ljubljana, Krekov trg 10. (d)

Hranil. vloge

Vseh denarnih zavodov in vrednostne papirje vnovčuje po najvišji ceni takoj v gotovini Alojzij Planinšek, Ljubljana, Beethovnova ulica 14-I.

SOBE

Lepo opremljeno sobo oddam 1. septembra gorsko. - Poljanski nasip št. 8, I. nadst. (e)

Trisobno stanovanje

na pobočju gradu nad banovinskim dežjim domom, absoluten mir, brez prahu, bližina cerkve sv. Jožefa in stolnice, z vsem komfortom, se takoj odda. — Pojasnila daje uprava Slovenca št. 12478. (6)

Posestva

Lepo posestvo

v Budini št. 9, tik mesta Ptuj, se proda. Vprašati pri Franc Krizanec, Budina - Ptuj. (p)

Vila z vrtom

naprodati. - Potizve se v gostilni ob Ljubljanci 31.

Kupimo

OROSLAV DOLENEC

Ljubljana, Wolfova ulica št. 10, zopet kupuje vosek in med ter prodaja sveče vseh vrst in slaščice. (k)

Razno

Spedicija

s 5-tonskim Diesel-autom za raznovrstno blago na progi Ljubljana-Sušak in na drugih sosednih progah. Cene ugodne.

Josip Verderber
Kočevje št. 202.

Generalno zastopstvo vodeče nemške radio-tovarne,

ki je tudi v slovenskih krogih dobro poznana in uživa dober sloves, išče izurjene krajevne zastopnike in akviziterje,

ki so že v tej stroki uspešno delovali in ki imajo po možnosti pri prodaji potrebno tehnično izobrazbo. Ponudbe s curriculum vitae pod »Serioš 10/A-20« na upravo lista.

Inserirajte v »Slovenca«

SALDA-KONTE
STRACE - JOURNALE
ŠOLSKE ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIZICE
RISALNE BLOKE
ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH
KNJIGOVEZNICA
JUGOSLOVANSKE TISKARNE
PEEJ
K. T. D.
V LJUBLJANI
KOPITARJEVA ULICA 6
IL NADSTROPJE

Gospod je poslal angela po svojega služabnika - trpina in poklical po plačilo našega dobrega očeta, brata, strica, starega očeta in tasta

Janeza Štrubelj

po dolgi in mučni bolezni, v 84. letu svojega zemeljskega potovanja. Pogreb nepozabnega bo v soboto, dne 29. avgusta 1936, ob 9 dopoldne iz župnišča na Studencu na farno pokopališče. Priporočamo ga v molitev in blag spomin. Studenec-Peč, dne 27. avgusta 1936.

IVAN, župnik; FRANC, posestnik, župan in banski svetnik; TEREZIJA, otroci. ANTON, brat. Vnuk in vnukinje ter ostali sorodniki.

Tinček in Tonček v Atlantidi

142.

Gorila plane naprej...

A komaj je Tonček te besede izrekel, že je gorila med strahovitim tuljenjem planila naprej in se zakadila med ljudožrce kot jastreb med piščeta. Z vsakim udarcem je podrla ducat divjakov.

»Živijo!« sta na vse grlo začela kričati Tonček in Cip. Navdušenje nad zmago je bilo nepopisno. Ljudožrci so izgubili tek. Slastna pečenka jim je ušla pred nosom...

PLOŠČICE ZA ŠTEDILNIKE

in za oblogo sten v kuhinjah, kopalnicah, lokalih, prodaja in polaga najceneje

»MATERIAL« LJUBLJANA

Tyrševa c. 36 a, Telefon 27-16

Potrti globoke žalosti naznanjamo vsem prijateljem in znanem prežalostno vest o smrti naše preljube soproge in sestre, gospe

Rozine Irgolič roj. Kalek

soproga inšpektorja in upravnika pošte

ki nas je dne 28. avgusta ob 9.20, po daljšem trpljenju, predvidena s tolažili svete vere za vedno zapustila.

Pogreb se bo vršil v nedeljo, dne 30. avgusta, ob 15.30 iz mrtašnice v rodbinski grob na mestnem pokopališču v Pobrežju. Sveta maša se bo darovala, dne 31. avgusta, ob 7 zjutraj v mestni in stolni župni cerkvi.

Skrušeni pod udarcem krute usode prosimo tihega sožalja. Maribor, Regensburg, Wien, dne 28. avgusta 1936.

Irgolič Franc, inšpektor in uprav. pošte, soprog. Franc Ludvik Kalek, centralni inšpektor v pok., brat. Matilda Richter roj. Kalek, sestra.

Namesto vsakega drugega obvestila.

Potem pa pride temna noč! Nad menoj modro nebo in na njem mesec, tako mlad, tako naiven! Zdi se mi, kot da ga vidim prvič v svojem življenju, ne da bi morala pri tem misliti na bol in trpljenje. Sama sedim v svojem kotu in mislim na one, ki ginejo od hrepenenja po meni. Toda jaz ostanem sama, zakaj nikdar ne pokličem njega, ki ga ljubim. Nikoli, nikoli ga ne bom poklicala!

Tamara je umolknila in gledala okoli sebe s čudnim smehljajem. Prav tedaj je pripeljal mimo lojtrski voz, ki ga je vlekel izredno mršav konj. Na vozu je sedela stara žena, zavita od glave do pet v kožuho, očividno bolnica. Nekaj sekund je vladal molk. Potem je dejal profesor:

»Tamara, vi me ljubite! Vaš boj je brezuspešen! Ugonobili boste pri tem samo sebe, uničili se boste. Vaši živci tega ne bodo vzdržali!»

Pogledala ga je s takim izrazom strahu in obupa, da se je prestrašil. Ničesar ni rekla; obrnila se je in prav počasi odšla. Gledal je dolgo za njo, dokler ni izginila njena vitka, nežna postava; toda ni se ji upal slediti. Iti moram k njej v stanovanje, si je dejal; s svojimi pridigami o lepoti bo ali obrnila nase pozornost GPU ali, ali...

Profesor Orlov misli ni dokončal. S povešeno glavo je stopal zopet nazaj v predavalnico, kjer je moral imeti naslednje predavanje.

Bil je vroč, soparen dan. Nebo je žarelo v presvetli modrini, žareči zrak je valovito trepetal nad zemljo. Po reki so leno drseli bleščeči beli parniki in neskončno dolgi črni vlaki čolnov, s katerih so donele k bregu za-tegnjene melanholične pesmi...

Celoletna naročnina na: Zbirko domačih pisateljev, 3 vezane knjige Din 152.- ali mesečno Din 11.- ali mesečno Din 15.- Zbirko domačih pisateljev, 3 vezane knjige Din 156.- ali mesečno Din 13.- Jugoslovanska knjigarna Kosmas.